

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 26-03-2019		
Prilog	☒ neposredno	☐ Poštom
Klasa: UP/II-034-02/18-01/246		
Ur. broj: 383-01/19-14		

Poslovni broj: UsII-95/19-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja, Lidije Rostaš-Beroš predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća uz višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog hidrografskog instituta, Zrinsko-Frankopanska 161, Split, kojeg zastupa ravnateljica Vinka Kolić, protiv tužene Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, koju zastupa predsjednik Goran Matešić, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HOK osiguranje d.d., Capraška ulica 6, Zagreb, radi javne nabave, na sjednici održanoj 7. ožujka 2019.

r i j e š i o j e

Nastavlja se postupak s kojim je ovaj sud zastao rješenjem poslovni broj: UsII-200/18-2 od 7. lipnja 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužitelj zahtijeva usvajanje tužbe, poništavanje ili objavljivanja ništavim rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave KLASA: UP/II-034-02/18-01/246, URBROJ: 354-01/18-7 od 19. travnja 2018. uz naknadu tužitelju troška vođenja žalbenog postupka u iznosu od 5.781,25 kuna kao i svih troškova vođenja upravnog spora.

Obrazloženje

Tužena Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave (dalje u tekstu: Komisija) označenim rješenjem poništila je točku 4.6. Dokumentacije o nabavi (dalje u tekstu: Dokumentacija) u dijelu „Kvaliteta usluge“ te naložila naručitelju da žalitelju HOK osiguranje d.d. nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.781,25 kuna.

Tužitelj je 28. svibnja 2018. protiv tuženice podnio tužbu u kojoj osporava zakonitost njenog rješenja.

Kako je ovaj sud podnio Ustavnom sudu Republike Hrvatske zahtjev za ocjenu suglasnosti članka 434. i članka 435. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. - dalje u tekstu: ZJN 2016) s člancima 3., 5., 14., 18., 29., 117. i 118. Ustava Republike

Hrvatske, rješenjem ovog suda poslovni broj: UsII-280/17-2 od 9. studenoga 2017. zastalo se s pokrenutim postupkom u skladu s odredbom članka 37. stavka 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" 49/02. - pročišćeni tekst).

Odlukom Ustavnog suda broj: U-I-2911/2017 od 5. veljače 2019. odbijen je spomenuti zahtjev, stoga je odgovarajućom primjenom članka 45. stavka 5. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS), po službenoj dužnosti doneseno rješenje o nastavku postupka.

Tužitelj u tužbi tvrdi da je prilikom određivanja kriterija za odabir ponude u svemu postupio u skladu s člankom 284. ZJN 2016 te da je u Dokumentaciji naveo relativni ponder koji dodjeljuje svakom kriteriju koji je odabran u svrhu određivanja ekonomski najpovoljnije ponude. Ističe da je razina kvalitete usluge pozitivno i značajno povezana s razinom poslovne uspješnosti osiguravajućeg društva te da pritom zadovoljstvo i lojalnost korisnika predstavljaju glavne medijatore tog odnosa. Tvrdi da kriteriji koje javni naručitelji mogu uzeti u obzir kako bi odredili ekonomski najpovoljniju ponudu nisu navedeni kao obvezujući te da se ostavlja javnim naručiteljima izbor kriterija za dodjelu ugovora koje će uzeti u obzir, uz uvjet da se taj izbor može odnositi samo na kriterije čija je namjena odrediti ekonomski najpovoljniju ponudu. Ukazuje na neujednačenu praksu nadležnog tijela za kontrolu javne nabave za koju on nije kriv. Poziva se na načela u hrvatskom pravnom poretku te predlaže usvojiti tužbu i poništiti rješenje tuženice uz naknadu troškova postupka.

Tuženica se u odgovoru na tužbu protiv tužbenom zahtjevu i predlaže ga odbiti kao neosnovanog iz razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja. Navodi da je u žalbenom postupku, u kojem je predmet spora bila zakonitost određene odredbe Dokumentacije, na naručitelju kao autoru Dokumentacije teret dokaza iz članka 403. stavka 3. ZJN 2016 prema kojoj odredbi je naručitelj dužan dokazati zakonitost dokumentacije koju je propisao. Međutim tvrdi tuženica da tužitelj u žalbenom postupku nije dokazao zakonitost osporavanog dijela dokumentacije o nabavi, već je o tome isključivo iznosio svoj stav/mišljenje, a da je u žalbenom postupku svaka stranka dužna i dokazati osnovanost svojih navoda dostavom dokaza ili predlaganjem izvođenja dokaza. Tvrdi da naručitelj nije dostavio bilo kakve dokaze i nije predlagao izvođenje dokaza na sporne okolnosti te da nije dokazao povezanost između visine bruto zaračunate premije i kvalitete pružene pružanja usluge tj. da je iznos premije odraz kvalitete usluge u smislu da navedeno znači: što je premija veća to je veća kvaliteta usluge. Tvrdi da rješenje doneseno u nekom drugom postupku ne predstavlja obvezujuću praksu tuženice za postupanje u žalbenom postupku u kojem se primjenjuje drugi materijalni propis. Dostavlja popis rješenja za koje tvrdi da se mogu smatrati njenom praksom.

Zainteresirana osoba HOK osiguranje d.d. iz Zagreba nije dostavila odgovor na tužbu, iako je, u smislu odredbe članka 32. stavka 1. ZUS-a, uredno pozvana.

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je naručitelj Hrvatski hidrografski institut iz Splita (dalje u tekstu: Naručitelj) u Elektroničkom oglasniku Republike Hrvatske 13. ožujka 2018. objavio poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2018/S 0F2-0006209, predmet nabave: usluge osiguranja osoba, imovine, brodova,

hidrografske i oceanografske opreme i vozila, time da je kriterij odabira ekonomski najpovoljnija ponuda gdje su kao kriteriji cijena ponude (90%) i kvaliteta usluge (10%).

Na dokumentaciju o nabavi žalbu je izjavio ponuditelj HOK osiguranje d.d. iz Zagreba u kojoj tvrdi da je Naručitelj u svrhu određivanja kriterija ekonomski najpovoljnije ponude na stranici 21/50 u dokumentaciji o nabavi, u točki 4.6. kvaliteta usluge, pored kriterija cijene, na sporan način postavio i – kriterij kvalitete usluge.

Iz dokumentacije o nabavi proizlazi da je u točki 4.6. Dokumentacije o nabavi u Kriterijima za odabir ponude – kvaliteta usluge propisano da se kvaliteta usluge mjeri ukazanim povjerenjem odnosno zadovoljstvom ugovaratelja osiguranja kroz iznos ukupno zaračunate bruto premije ponuditelja za neživotna osiguranja u poslovnoj 2016. godini. Propisano je da će maksimalan broj bodova ostvariti ponuditelj čija je najviša ukupno zaračunata bruto premija za neživotna osiguranja u poslovnoj 2016. godini.

Odredbe članka 284. ZJN 2016 propisuju da se ekonomski najpovoljnija ponuda utvrđuje na temelju cijene ili troška, primjenom pristupa isplativosti, kao što je trošak životnog vijeka te da može uključivati najbolji omjer između cijene i kvalitete, koji se ocjenjuje na temelju kriterija, uključujući kvalitativne, okolišne ili društvene značajke, povezanih s predmetom nabave. Nadalje propisuje primjere što sve mu obuhvaćati spomenuti kriteriji za odabir ponude.

Članak 285. ZJN 2016 propisuje da kriteriji za odabir ponude ne smiju biti diskriminirajući, da moraju biti povezani s predmetom nabave te da moraju omogućiti učinkovito nadmetanje. Smatra se da su kriteriji za odabir ponude povezani s predmetom nabave ako se odnose na radove, robu ili usluge koji će se pružati u okviru tog ugovora u bilo kojem pogledu i u bilo kojoj fazi njihova životnog vijeka, uključujući čimbenike obuhvaćene u određenom postupku proizvodnje, izvedbe ili trgovine tim radovima, robom ili uslugama, ili određenom postupku za drugu fazu njihovog životnog vijeka i onda kada takvi čimbenici nisu dio njihova materijalnog sadržaja. Javni naručitelj mora odrediti kriterije za odabir ponude na način koji mu omogućava učinkovit pregled i ocjenu ponuda te provjeru informacija dostavljenih od ponuditelja, a u slučaju dvojbe mora učinkovito provjeriti točnost dostavljenih podataka i dokaza u ponudi.

Ocjenjujući spornu točku 4.6. Dokumentacije, tuženica je pravilno ocijenila da se odnosi na samog ponuditelja, na njegovu pouzdanost, a ne na kvalitetu usluge koju bi taj ponuditelj trebao obavljati. Tuženica je pravilno ocijenila da činjenica što neki ponuditelj ima najveću ukupno zaračunatu bruto premiju za neživotna osiguranja u poslovnoj godini, ne znači da taj ponuditelj pruža i najkvalitetnije usluge odnosno da takva činjenica ne daje podatak o kvaliteti usluge koju taj ponuditelj može pružiti.

Naime, naručitelj u dokumentaciji o nabavi mora odrediti kriterije za odabir ponude na način koji mu omogućava učinkovit pregled i ocjenu ponuda odnosno na način koji je mjerljiv nekim objektivnim načelima i kojim bi naručitelj trebao odabrati najbolju ponudu sposobnog ponuditelja, a ne najspособnijeg ponuditelja, kako to pravilno tvrdi tuženica.

S obzirom na navedeno, tuženica je pravilno poništila spornu točku 4.6 Dokumentacije i odlučila kao u pobijanom rješenju, uz razložno obrazloženje s kojim je ovaj sud u cijelosti suglasan.

Slijedom navedenog Sud je, osiguravajući sudsku zaštitu prava i pravnih interesa stranaka u predmetnom upravnom sporu ocijenio rješenje tužene Komisije zakonitim te je, na

temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev i odlučio kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 7. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštena službenik

Tanja Nemčić

